

Side. Med Hensyn til Forsyning med Brændsel er Forholdet det, at ude i Landkommunerne sørger de bedre stillede for deres egen Forsyning: en Del har Moser, en Del Skove, og de har sikret sig det fornødne Brændsel i indeværende Efteraar og Vinter. Byerne er i den Henseende stillede noget anderledes. Landkommunerne har endvidere sørget for at indkøbe Brændsematerialier til de ubemidlede Beboere, og jeg ser ikke rettere, end at de har nogen Ret til at se noget anderledes paa denne Sag, end Købstadsforeningen ser paa den.

Den højtærede Minister sagde, at den Stilling, Venstre har indtaget til denne Sag, for saa vidt vi fulgte de Udtalelser, der er fremsatte af Partiets Ordfører, betød, at vi nægtede at indfri de Veksler, vi har udstedt. Det mener jeg ikke, Ministeren har Ret til at sige. Det forekommer mig, at det Parti, hvortil jeg hører, og for hvilket det ærede Medlem fra Vemminge har ført Ordet, har indfriet mange store og betydningsfulde Veksler med Hensyn til, hvad der bør gøres under de nuværende vanskelige Forhold. Det Beslag, vi har været med til at lægge paa Kornavlén her i Landet, er en betydelig Veksel, og Landbostanden har været villig til at indfri den. Og den Forhandling, der blev ført her i Gaar om Ordningen af Smør- og Fedtforsyningen, hvortil vi i alt væsentligt har givet vor Tilslutning, viser, at der ogsaa her er en betydelig og kostbar Veksel, som vi har været med til at indfri. Og jeg kunde nævne flere Foranstaltninger — men det er der ikke Tid til, da jeg hører, man gerne vil slutte Forhandlingerne i Dag — hvorved Venstre har indfriet Veksler, som har været udstedte, idet vi har sagt: Vi vil tilvejebringe en Samfundsordning, som er forsvarlig overfor dem, som lider Nød og trænger i denne Dyrtid, der er foraarsaget dels af Krigen dels af andre Omstændigheder.

Men det var det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen), til hvem jeg skulde sige et Par Ord. Det ærede Medlem var meget misfornøjet med den Skrivelse fra Sogneraadsforeningerne, der er trykt som Bilag til Lovforslaget. Jeg kan meddele, at Amtsradsforeningen har stillet sig paa samme Maade som Sogneraadsforeningerne, og jeg beklager, at Skrivelsen fra Amtsradsforeningen ikke er optrykt i Bilagene. Jeg har spurgt Formanden for Amtsradsforeningen, hvad Grunden var til, at man ikke havde indsendt en Beslutning, som jeg vidste var vedtaget, og han har svaret mig, at Amtsradsforeningen for længst har afgivet sin Erklæring til

Ministeriet, men at Erklæringen var blevet borte i Ministeriet; derefter havde Ministeriet forlangt en Afskrift, og den var indsendt. I Udvalget vil der altsaa blive Anledning til at faa denne Skrivelse at se — jeg beklager, at den ikke foreligger her. Men jeg ved altsaa efter en Samtale, jeg har haft med Formanden, at Amtsradsforeningen stiller sig paa samme Standpunkt som Sogneraadsforeningerne.

Det ærede Medlem mente, at det var saa udæskende, hvad der var skrevet af de samvirkende Sogneraadsforeninger mod Købstadsforeningen, og beklagede, at det gode Forhold, der hidtil havde været mellem Købstadsforeningen og Sogneraadsforeningerne, maaske stod Fare for at lide et Knæk ved denne Skrivelse. Det kan jeg dog ikke tro. Meningen med det gode Forhold mellem de to Foreninger er jo dog ikke, at vi skal snakke hinanden efter Munden, Meningen er, at vi af og til skal drøfte i Fællesskab de Spørgsmaal, som er fælles mellem By og Land, og sige hver sin Mening om dem. Her har Købstadsforeningen lige straks taget Standpunkt uden at føre nogen Forhandling med Sogneraadsforeningerne. Købstadsforeningen kunde, naar den krævede en saa stærk Ændring i den gældende Dyrtidslov, have vist de samvirkende Sogneraadsforeninger den Opmærksomhed at forhandle med os derom, men Købstadsforeningen har uden en saadan Forhandling indsendt sin Anmodning til Ministeren, og det er Ministeren, hvem Sogneraadsforeningerne og Amtsradsforeningen overhovedet kan takke for, at de har faaet denne Skrivelse at se og faaet Lejlighed til at ytre sig derom.

Den ærede Rigsdagsmand fra Silkeborg følte sig særlig saaret over, at der i Sogneraadsforeningernes Skrivelse staaede følgende: „Der synes at være en Tilbøjelighed hos „Den danske Købstadsforening“ i Retning af at kaste saa mange Opgaver som muligt og deraf flydende Udgifter over paa Staten. „De samvirkende Sogneraadsforeninger“ sympatiserer ikke med disse Bestræbelser, der ikke, hvis de kommer til Udførelse, vil fremme Økonomi og Spar-sommelighed“, o. s. v. Det synes det ærede Medlem, Sogneraadsforeningerne kunde have talt stille med. Nej, det kunde Sogneraadsforeningerne ikke, thi det er et Svar paa Indledningen til Købstadsforeningens Resolution. Købstadsforeningen indleder nemlig sin Resolution med følgende Bemærkninger, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal citere: „Først og fremmest maa der skaffes Klarhed over, hvilke Opgaver